

Małgorzata Białas

Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie

UJĘCIE WYNIKÓW DZIAŁALNOŚCI JEDNOSTKI GOSPODARCZEJ W SPRAWOZDANIACH FINANSOWYCH

Streszczenie: Przedmiotem artykułu jest porównanie informacji zawartych w rachunku zysków i strat oraz w rachunku przepływów pieniężnych. Dodatkowo omówiono wyniki badań ankietowych dotyczących użyteczności sprawozdań finansowych.

Słowa kluczowe: rachunek zysków i strat, rachunek przepływów pieniężnych, badania ankietowe

1. Wstęp

W literaturze przedmiotu często spotyka się wyjaśnienie, że głównym celem rachunkowości jest pomiar wyniku finansowego. Odbywa się to za pomocą sprawozdań finansowych. Przedmiotem niniejszego artykułu będą dwa elementy sprawozdania finansowego, a mianowicie: rachunek zysków i strat oraz rachunek przepływów pieniężnych. Każdy z nich mierzy wynik działalności jednostki, ale w odmienny sposób. Rachunek przepływów pieniężnych, pomimo że jest stosunkowo „młodym” sprawozdaniem, nie cieszy się dużą popularnością. Użytkownicy sprawozdań finansowych przyzwyczaili się bowiem do korzystania z rachunku zysków i strat, chociaż w ostatnim czasie zmieniła się jego postać i w coraz mniejszym stopniu ma pokrycie w rzeczywistych przychodach i kosztach.

2. Rachunek zysków i strat

Rezultaty działalności gospodarczej jednostki w kategoriach przychodów, kosztów oraz zysków i strat nadzwyczajnych wyraża rachunek zysków i strat stanowiący dokumentację działań przedsiębiorstwa w pewnym okresie [Kondratowicz 2006, s. 23]. W wyniku porównania przychodów i kosztów oraz zysków i strat nadzwyczajnych otrzymuje się wynik finansowy.

Wyniki z działalności jednostki mogą być wykazywane w podziale na następujące obszary:

- działalność operacyjna,
- pozostała działalność operacyjna,
- działalność finansowa,
- straty i zyski nadzwyczajne.

W ramach **obszaru operacyjnego** jednostka realizuje swoją podstawową działalność i każdą inną pośrednio z nią związaną, która nie ma charakteru działalności inwestycyjnej ani finansowej. Jako działalność podstawową traktuje się tę działalność, dla której jednostka została powołana.

Przychody i koszty wykazywane w ramach **pozostalej działalności operacyjnej** są związane pośrednio z działalnością operacyjną jednostki i występują sporadycznie.

Działalność finansowa dotyczy operacji związanych z gospodarowaniem majątkiem finansowym jednostki. Natomiast pod pojęciem **zysków i strat nadzwyczajnych** rozumie się procesy powstające na skutek zdarzeń trudnych do przewidzenia, poza działalnością operacyjną jednostki i niezwiązane z ogólnym ryzykiem jej prowadzenia.

3. Rachunek przepływów pieniężnych

Pierwszą wzmiankę o sprawozdaniu z przepływów funduszy można znaleźć w podręczniku wydanym w 1908 r. autorstwa W. Cole'a pt. *Accounts – their construction and interpretation*. Wg tego autora pierwsze sprawozdanie z przepływów funduszy opublikowano w Wielkiej Brytanii w 1862 r., dotyczyło ono spółki England's Assam Company. Niestety, nie zachowało się ono do dnia dzisiejszego [Śnieżek 2008, s. 122–123].

W początkowym etapie rozwoju sprawozdania z przepływów funduszy brakowało w nim jednolitej definicji funduszy. Przykładowo jako fundusze traktowano m.in.: krótkoterminowe aktywa pieniężne, gotówkę, a nawet kapitał pracujący. Ostatecznie ugruntowała się obecnie obowiązująca koncepcja, wg której w rachunku przepływów funduszy stosuje się podejście kasowe, a jako fundusze traktuje się środki pieniężne i ich ekwiwalenty.

Do podstawowych celów rachunku przepływów pieniężnych zalicza się:

- uzyskanie innego niż w bilansie rachunku zysków i strat zestawienia elementów wyniku finansowego,
- obliczenie nadwyżki finansowej w celu ustalenia stopnia wewnętrznego samofinansowania,
- ustalenie wolnych przepływów pieniężnych przypadających właścicielom [Gos 2005, s. 47].

W ramach rachunku przepływów pieniężnych wyróżnia się trzy rodzaje działalności:

- operacyjną,
- inwestycyjną,
- finansową.

Przez działalność operacyjną rozumie się podstawowy rodzaj działalności jednostki oraz inne rodzaje działalności, niezaliczone do działalności inwestycyjnej lub finansowej [Ustawa...].

Działalność inwestycyjna dotyczy natomiast nabywania lub zbywania składników aktywów trwałych i krótkoterminowych aktywów finansowych (z wyjątkiem środków pieniężnych i ich ekwiwalentów) oraz wszelkie związane z nimi koszty i korzyści pieniężne (z wyjątkiem podatku dochodowego) [Uchwały Komitetu].

Działalność finansowa została zdefiniowana w ustawie o rachunkowości jako pozyskiwanie lub utrata źródeł finansowania (zmiany w rozmiarach i relacjach kapitału lub funduszu własnego i obcego w jednostce) oraz wszelkie związane z nimi koszty i korzyści pieniężne [Ustawa...].

Rachunek przepływów pieniężnych można sporządzić dwoma metodami:

- pośrednią,
- bezpośrednią.

Różnica między tymi metodami polega na sposobie ujmowania przepływów z działalności operacyjnej. Przepływy pieniężne z działalności inwestycyjnej i finansowej (niezależnie od przyjętej metody) zawsze są wykazywane w ten sam sposób.

W metodzie bezpośredniej wykazuje się główne kategorie otrzymanych i zapłaconych środków pieniężnych, czyli np. wpływy od odbiorców za sprzedane towary i produkty, wydatki na zakup materiałów itp.

W wypadku zastosowania metody pośredniej przyjmuje się jako punkt wyjścia wynik finansowy netto, a więc wielkość ustaloną wg metody memoriałowej, a następnie dokonuje się korekt wyniku, aby doprowadzić go do tzw. wyniku kasowego [Rachunkowość..., s. 46]. Można wyodrębnić kilka rodzajów korekt:

- korekty mające na celu wyeliminowanie z wyniku finansowego netto tych przychodów i kosztów (o charakterze pieniężnym jak i niepieniężnym), które nie dotyczą działalności operacyjnej (np. zapłacone odsetki, otrzymane dywidendy);
- korekty polegające na wyłączeniu z wyniku finansowego tych pozycji, które dotyczą działalności operacyjnej, lecz mają charakter niepieniężny (np. amortyzacja);
- korekty dotyczące zmiany stanu pozycji bilansowych związanych z działalnością operacyjną.

Jeżeli wynik finansowy zostanie skorygowany o wyżej wymienione pozycje, to wówczas otrzymuje się wynik kasowy z działalności operacyjnej, czyli przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej.

MSR 7 zaleca wykorzystanie metody bezpośredniej do wykazywania przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej, gdyż metoda ta dostarcza informacji, które mogą być użyteczne przy szacowaniu przyszłych przepływów pieniężnych, co nie jest możliwe w przypadku metody pośredniej. Natomiast polskie regulacje dają jednostkom swobodę w zakresie wyboru odpowiedniego wariantu. Należy jednak zaznaczyć, że w wypadku wyboru przez jednostkę metody bezpośredniej należy przedstawić w dodatkowych informacjach i objaśnieniach uzgodnienia przepływów z działalności operacyjnej metodą pośrednią [Rachunkowość..., s. 48].

4. Porównanie rachunku zysków i strat z rachunkiem przepływów pieniężnych

Zarówno rachunek zysków i strat, jak i rachunek przepływów pieniężnych dotyczą efektów działalności prowadzonej przez jednostkę gospodarczą. Różnica polega jednak na sposobie podawania owych wyników. Podstawowe różnice między rachunkiem zysków i strat i rachunkiem przepływów pieniężnych zostały zestawione w tabeli 1.

Tabela 1. Zestawienie podstawowych różnic między rachunkiem zysków i strat oraz rachunkiem przepływów pieniężnych

Wyszczególnienie	Rachunek zysków i strat	Rachunek przepływów pieniężnych
Obowiązująca zasada	memoriałowa	kasowa
Obowiązek sporządzania	tak	tak, ale tylko dla tych podmiotów, których sprawozdania podlegają badaniu
Cel sporządzania	pokazanie efektów działalności jednostki gospodarczej w postaci wyniku finansowego	pokazanie efektów działalności jednostki gospodarczej w postaci nadwyżki gotówkowej
Wyodrębnione rodzaje działalności	działalność operacyjna pozostała działalność operacyjna działalność finansowa wynik zdarzeń nadzwyczajny	działalność operacyjna działalność inwestycyjna działalność finansowa
Powiązanie z bilansem	wynik finansowy netto uwzględniany jest w kapitale własnym rachunek zysków i strat uwzględnia efekty zmiany wyceny składników bilansowych	środki pieniężne na początku i na koniec okresu powinny się zgadzać z danymi bilansowymi (w przeciwnym razie konieczne jest wyjaśnienie w postaci informacji dodatkowej) w metodzie pośredniej niektóre korekty wyliczane są na podstawie zmiany wartości bilansowych

Źródło: opracowanie własne.

W rachunku zysków i strat zestawia się przychody i koszty, aby wyliczyć wynik finansowy w postaci zysku lub straty. Natomiast w rachunku przepływów pieniężnych ujmuje się wpływy oraz wydatki, aby przekonać się, czy jednostka wygospodarowała nadwyżkę finansową, czy też uszczupliła zasoby pieniężne z poprzedniego okresu. W związku z tym sprawozdania te przygotowywane są z uwzględnieniem dwóch różnych zasad – memoriałowej i kasowej. Zasady te różnią się na tyle, że jednostka może wykazywać zysk netto, a równocześnie cierpieć na brak gotówki. Możliwa jest również sytuacja odwrotna – jednostka wykazuje stratę netto, generując przy tym dodatnie przepływy pieniężne. Który zatem wynik jest ważniejszy i dostarcza bardziej wiarygodnych informacji o sytuacji finansowej jednostki gospodarczej? Odpowiedź na to pytanie jest o tyle trudna, że są to zupełnie różne sprawo-

zdania uwzględniające procesy zachodzące w przedsiębiorstwie zupełnie z innych punktów widzenia. Należy więc raczej traktować je jako sprawozdania wzajemnie się uzupełniające i dostarczające informacji do kompleksowej oceny sytuacji finansowej jednostki gospodarczej.

Warto jednak dodatkowo zwrócić uwagę na kilka czynników, które mają wpływ na kształt i zakres informacyjny tych sprawozdań.

W odniesieniu do rachunku zysków i strat należy podkreślić, że coraz częściej wykazuje on pozycje niezwiązane z typowymi przychodami czy kosztami, a będące wynikiem wyceny pozycji bilansowych. Chodzi mianowicie o skutki wyceny poszczególnych składników bilansu, które uwidaczniane są w rachunku zysków i strat. I tak na przykład do 31 grudnia 2008 r. w polskiej ustawie o rachunkowości obowiązywała zasada, że skutki zmiany w wycenie nieruchomości oraz wartości niematerialnych i prawnych zaliczanych do inwestycji długoterminowych, a wycenianych wg godziwej wartości, odnosiło się na kapitał z aktualizacji wyceny. Takie rozwiązanie skutkowało tym, że sam bilans absorbował zmiany w wycenie składników aktywów. Ale od 1 stycznia 2009 r. zasady się zmieniły i od tej pory skutki wyceny wyżej wymienionych składników bilansu należy uwzględniać w rachunku zysków i strat jako przychody lub koszty finansowe [Ustawa...]. Zmiany te miały na celu dostosowanie krajowych zasad rachunkowości do międzynarodowych standardów rachunkowości (MSR), a w szczególności do MSR 40. Zatem zmiany cen na rynku nieruchomości mają teraz bezpośredni wpływ na wynik finansowy jednostki, pomimo że nie są ani jej zasługą, ani skutkiem jej niepowodzeń.

Podobnie rzecz się ma z utratą wartości aktywów. Odpis z tego tytułu, zmniejszający wartość aktywów wpływa równocześnie na odpowiednie koszty w rachunku zysków i strat. Natomiast odwrócenie tego zapisu skutkuje pojawieniem się przychodów.

Widać zatem, że obecnie sporządzenie prawidłowego bilansu odbywa się coraz częściej kosztem rachunku zysków i strat. Taki sposób podejścia do rachunkowości determinuje ujęcie wyniku finansowego. Staje się on w dużej mierze funkcją zmian wartości składników bilansowych, a nie jak było w podejściu konserwatywnym – różnicą między przychodami i kosztami powstałymi w wyniku prowadzonej działalności. Podobnego zdania jest M. Gmytrasiewicz, która zauważa, że „wynik finansowy nie jest już [...] algebraiczną sumą wartości realnych operacji wynikowych, ale kategorią »wirtualną«, absorbującą w sobie tzw. niezrealizowane koszty i przychody” [Gmytrasiewicz 2009, s. 65].

Co więcej, nie zawsze rachunkowość jest w stanie dokładnie ustalić prawdziwą wartość składników bilansu, a coraz częściej posługuje się wartościami szacunkowymi. Dotyczy to m.in. wspomnianego już wcześniej odpisu z tytułu utraty wartości, ale także tworzonych rezerw rozumianych jako zobowiązania, których termin wymagalności lub kwota nie są pewne [Ustawa...]. Z samej już definicji rezerw wynika szacunkowa ich wartość. Problem jednak polega na tym, że tworząc lub rozwiązując rezerwy wpływa się równocześnie na przychody i koszty, a tym samym i na wynik finansowy.

Omówione powyżej czynniki mają niewątpliwie duży wpływ na wynik finansowy. Stosując natomiast wartości szacunkowe, musimy być przygotowani na to, że mogą one ułatwić manipulowanie tym wynikiem.

Natomiast w rachunku przepływów pieniężnych nie można już tak łatwo wpływać na wynik końcowy. Liczą się tu bowiem wpływy, wydatki i w efekcie nadwyżka lub niedobór środków pieniężnych, co można łatwo zweryfikować, porównując odpowiednie pozycje w bilansie. Pewna niedogodność w analizowaniu tych danych może być skutkiem przyjęcia różnych definicji środków pieniężnych na potrzeby bilansu i rachunku przepływów pieniężnych. Trudności mogą również budzić korekty wykazywane w metodzie pośredniej. Dla osób nieznających dokładnie zasad sporządzania tego sprawozdania korekty te mogą być niejasne, mogą też zniechęcać do korzystania z niego. Warto jednak pamiętać o tym, że rachunek przepływów pieniężnych dostarcza cennych informacji dotyczących np.:

- oceny możliwości podmiotu w zakresie płatności zobowiązań, wypłaty dywidendy,
- oceny zdolności przedsiębiorstwa do generowania dodatnich przepływów pieniężnych netto w przyszłości,
- przyczyn występowania różnic między wynikiem finansowym netto a związanymi z nim operacyjnymi przepływami pieniężnymi netto,
- wyników pieniężnych inwestycji oraz operacji finansowych w ciągu roku.

Warto zaznaczyć, że również MSR 7 podkreśla znaczenie tego sprawozdania. „Informacje na temat środków pieniężnych są użyteczne przy ocenie zdolności jednostki gospodarczej do uzyskiwania środków pieniężnych i ekwiwalentów środków pieniężnych” [*Międzynarodowe...*].

5. Wyniki badań przeprowadzonych w Niemczech

Przedstawione powyżej informacje dotyczące rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych, chociaż opisane dla polskiej ustawy o rachunkowości nie różnią się istotnie od zasad obowiązujących w MSR. Rozbieżności dotyczą szczegółowych zasad ujęcia i wyceny poszczególnych pozycji w omawianych sprawozdaniach finansowych. Jednak ogólna konstrukcja i zamierzenia są zbieżne z rozwiązaniami zawartymi w MSR.

Aby przekonać się, w jakim stopniu inwestorzy doceniają sprawozdania finansowe i czerpią z nich informacje, posłużono się wynikami ankiety przeprowadzonej w Niemczech wśród inwestorów giełdowych. Niestety, w Polsce w ostatnich latach nie było badań w tym zakresie na tak szeroką skalę, a przynajmniej autorka niniejszego opracowania nie spotkała się z nimi¹. Równocześnie należy zaznaczyć, że ankieta została przeprowadzona wśród inwestorów giełdowych. W związku z tym

¹ Liczne badania dotyczące sprawozdań finansowych i ich oceny przeprowadzono w latach 80. i 90. XX w.

oceniali oni przydatność sprawozdań finansowych publikowanych przez spółki giełdowe, które mają obowiązek sporządzania ich wg zasad MSR.

Analizowana ankieta została przeprowadzona w Niemczech na przełomie 2007 i 2008 r. Z grupy inwestorów prywatnych uzyskano 36 tys. wypełnionych ankiet. Wyniki badań zostały opublikowane przez Niemiecki Instytut Akcyjny na początku 2009 r.

Przeprowadzone badania wykazały, że prywatni inwestorzy czują się przytłoczeni nadmiarem informacji prezentowanych w sprawozdaniach finansowych. Coraz obszerniejsze sprawozdania stają się dla nich coraz trudniejsze do zrozumienia. Dlatego też prywatni inwestorzy niechętnie zajmują się analizą danych liczbowych umieszczonych w sprawozdaniach. Tak więc wysiłki skierowane na to, by sprawozdania finansowe uczynić bardziej czytelnymi, nie przynoszą oczekiwanych rezultatów.

Wśród prywatnych inwestorów 75% przyznało się, że dla nich głównym źródłem informacji są informacje prasowe. Zaledwie 44% ankietowanych zadeklarowało, że sięga do rocznych sprawozdań finansowych. A jeżeli już korzystają ze sprawozdań finansowych, to najchętniej sięgają po rachunek zysków i strat (50% ankietowanych), a dopiero później po bilans (46%). Z rachunku przepływów pieniężnych korzysta zaledwie 27% ankietowanych. Najrzadziej analizowanym elementem sprawozdania finansowego jest informacja dodatkowa (12%) [Szewc 2009, s. 24–26].

Takie wyniki badań wydają się zaskakujące. Z jednej strony traktuje się inwestorów jako głównych odbiorców sprawozdań finansowych, z drugiej zaś okazuje się, że ich zainteresowanie tego rodzaju danymi jest niewielkie. Niestety, w wynikach badań nie podano, jaką wiedzę posiadali ankietowani na temat podstawowych zagadnień związanych z analizą sprawozdań finansowych. A taka informacja mogłaby być istotna przy interpretowaniu wyników badań. Jedną bowiem z podstawowych cech jakościowych sprawozdania finansowego jest jego zrozumiałość. Zastrzega się jednak, że sprawozdanie finansowe musi być czytelne, ale tylko dla użytkowników, którzy znają podstawowe zagadnienia z zakresu analizy finansowej.

6. Wyniki badań przeprowadzonych w Polsce

Aby przekonać się, jak sprawozdania finansowe są postrzegane przez osoby mające podstawową wiedzę z tego zakresu, autorka artykułu przeprowadziła ankietę wśród uczestników kursu z zakresu analizy sprawozdań finansowych. Była to ankieta przeprowadzona na początku 2010 r. na znacznie mniejszą skalę, bo wypełniono zaledwie 110 ankiet. Jednak wyniki tych badań mogą stać się już podstawą do wyciągnięcia pewnych ogólnych wniosków.

Na początku ankiety pojawiło się pytanie dotyczące stopnia przydatności informacji zawartych w poszczególnych elementach sprawozdania przy ocenie kondycji finansowej jednostki. Wyniki odpowiedzi przedstawiono w tabeli 2.

Tabela 2. Wyniki odpowiedzi na pytanie dotyczące przydatności informacji zawartych w poszczególnych elementach sprawozdania finansowego

Element sprawozdania finansowego	Przydatność informacji przy ocenie kondycji finansowej				
	najbardziej przydatne (w proc.)	bardzo przydatne (w proc.)	przydatne (w proc.)	mało przydatne (w proc.)	nieprzydatne (w proc.)
Bilans	50	22	24	1	3
Rachunek zysków i strat	27	50	18	4	1
Rachunek przepływów pieniężnych	18	25	46	11	0
Zestawienie zmian w kapitale własnym	0	3	2	53	42
Informacja dodatkowa	5	0	10	31	54

Źródło: opracowanie własne na podstawie przeprowadzonych ankiet.

Z powyższego zestawienia wynika, że największą popularnością cieszy się bilans. Na drugim miejscu jest rachunek zysków i strat. Natomiast rachunek z przepływów pieniężnych, zdaniem większości ankietowanych, zawiera informacje przydatne, ale nie aż tak jak rachunek zysków i strat czy bilans. Tylko 18% ankietowanych stwierdziło, że są tam dane najbardziej przydatne. Analizując powyższe zestawienie, warto również zwrócić uwagę na fakt, że ankietowani w miarę zgodnie stwierdzili, że zestawienie zmian w kapitale własnym oraz informacja dodatkowa zawierają dane mało przydatne lub wręcz nieprzydatne w ocenie kondycji finansowej jednostki.

Na pytanie, które ze sprawozdań finansowych jest najbardziej podatne na manipulacje, aż 57% ankietowanych odpowiedziało, że rachunek zysków i strat. Równocześnie na pytanie o ważniejszą kategorię, przy ocenie kondycji finansowej, za zyskiem netto opowiedziało się 62% ankietowanych, a za dodatnimi przepływami pieniężnymi netto 38%. Takie odpowiedzi wskazują, że uczestnicy kursu są świadomi, jak bardzo zysk netto jest podatny na manipulacje, ale mimo to i tak jest on dla nich najważniejszą kategorią przy ocenie kondycji finansowej. Natomiast w odniesieniu do rachunku przepływów pieniężnych wskazywano głównie na trudności:

- w interpretacji wyników,
- w zrozumieniu zasad jego sporządzania,
- w ujęciu korekt w metodzie pośredniej.

7. Podsumowanie

Rachunek zysków i strat oraz rachunek przepływów pieniężnych, pomimo że mierzą wyniki działalności jednostki gospodarczej, dostarczają jednak odmiennych informacji. Dlatego też najlepiej jest dokonywać oceny sytuacji finansowej jednostki na podstawie informacji zawartych w tych dwóch sprawozdaniach łącznie, a nie

rozdzielnie. W artykule zwrócono uwagę na zmiany dokonujące się w zasadach rachunkowości, których efektem jest dążenie do wiarygodnej wyceny składników bilansowych kosztem rachunku zysków i strat. W efekcie wynik finansowy zaczyna być bardziej kategorią wirtualną niż różnicą między rzeczywistymi przychodami i kosztami. W związku z tą tendencją rachunek przepływów pieniężnych powinien nabrać szczególnego znaczenia. Niestety, na podstawie badań ankietowych przeprowadzonych w Niemczech i w Polsce można wnioskować, że rachunek zysków i strat jest nadal częściej analizowany i większą wagę przykładana się do wyniku finansowego niż do nadwyżki środków pieniężnych. Przyczyną takiego stanu rzeczy mogą być m.in. trudności w zrozumieniu i zinterpretowaniu informacji zawartych w rachunku przepływów pieniężnych.

Literatura

- Gmytrasiewicz M., *Dyskusyjne metody ustalania i prezentacji wartości według Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej*, „Zeszyty teoretyczne rachunkowości” 2009, t. 53 (109).
- Gos W., *Sprawozdawczość i rewizja finansowa*, cz. 2, Presspublica Sp. z o.o., Warszawa 2005.
- Kondratowicz I., *Rachunek zysków i strat. Teoria i praktyka*, Wydaw. Wyższej Szkoły Przedsiębiorczości i Zarządzania im. Leona Koźmińskiego, Warszawa 2006.
- Międzynarodowe Standardy Rachunkowości Finansowej (MSSF) 2007*, International Accounting Board, 2007, MSR 7.
- Rachunkowość zaawansowana*, red. K. Winiarska, Oficyna Ekonomiczna, Kraków 2006.
- Szenc M., *Czy inwestorzy doceniają sprawozdania finansowe?*, „Rachunkowość” 2009, t. 9.
- Śnieżek E.M., *Sprawozdawczość przepływów pieniężnych. Krytyczna ocena i propozycja modelu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2008.
- Uchwały Komitetu Standardów Rachunkowości nr 5/03 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie przyjęcia krajowego standardu rachunkowości nr 1, Rachunek przepływów pieniężnych (Dz. Urz. MF 2003, nr 12, poz. 69).
- Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. 2002, nr 76, poz. 694 z późn. zm.).

COMPANY FINANCIAL RESULTS IN FINANCIAL STATEMENTS

Summary: The subject of this paper is a comparison of the income statement and cash flow statement information. Additionally, this paper describes the survey results concerning these two statements.